

Standardy ochrony dzieci w Specjalistycznym Ośrodku Diagnostyki i Rehabilitacji Dzieci i Młodzieży z Wadą Słuchu Polskiego Związku Głuchych w Gdańsku

Spis treści

Preambuła	1
Rozdział I. Objasnienie terminów.....	2
Rozdział II Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.....	6
Rozdział III. Zasady bezpiecznych relacji z dzieckiem	8
Rozdział IV. Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka	13
Rozdział VI. Przepisy końcowe.....	18
ZAŁĄCZNIKI	19
Zał. nr.1. Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania standardów ochrony dzieci ..	19
Załącznik nr 2 Lista instytucji, do których można skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka	20
Zał nr 3. Wykaz obszarów i osób odpowiedzialnych za stosowanie standardów	23
Zał. nr 4 Wykaz obowiązujących aktów prawnych.....	24

Preambuła

- o Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. /Art 72.1 Konstytucji RP/
- o Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel Specjalistycznego Ośrodka Diagnostyki i Rehabilitacji Dzieci i Młodzieży z Wadą Słuchu PZG w Gdańsku jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel Ośrodka traktuje dziecko z szacunkiem oraz w miarę możliwości uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Uznajemy szczególną rolę pracowników ochrony zdrowia w identyfikacji przemocy wobec dzieci, reagowaniu na nią i zapewnieniu dziecku bezpieczeństwa. Realizując te cele, personel Ośrodka działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

Wykaz aktów prawnych stosowanych w niniejszym dokumencie zawiera zał. nr 4

Celem wprowadzenia standardów ochrony dzieci w podmiocie jest:

- Zapewnienie wszystkim dzieciom ochrony przed krzywdzeniem i ustalenie procedur udzielania im wsparcia.
- Zapewnienie wszystkim pracownikom niezbędnych informacji i kompetencji, aby umożliwić im wywiązywanie się z obowiązków w zakresie dbałości o dobro dziecka i ochrony dzieci przed przemocą.
- Zapewnienie dzieciom oraz ich rodzicom lub opiekunom niezbędnych informacji na temat zasad obowiązujących w podmiocie oraz możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia.

Rozdział I. Objaśnienie terminów

§ 1

1. Określenia używane w Standardach

Ośrodek - Specjalistyczny Ośrodek Diagnostyki i Rehabilitacji Dzieci i Młodzieży z Wadą Słuchu w Gdańsku- placówka prowadzona przez podmiot leczniczy: Pomorski Oddział Polskiego Związku Głuchych

Personel - pracownicy, współpracownicy, niezależnie od podstawy zatrudnienia i pełnionej funkcji (w tym osoby świadczące usługi w oparciu o umowy cywilnoprawne, wolontariusze, studenci, stażyści, praktykanci, personel medyczny, administracyjny i pomocniczy)

Podmioty współpracujące - podmioty zewnętrzne współpracujące z podmiotem leczniczym w tym: szkoły, organizacje pozarządowe, stowarzyszenia i organizacje naukowe oraz zawodowe, dostawcy usług na rzecz podmiotu leczniczego

Dziecko\małoletni - każda osoba, która nie ukończyła 18 roku życia

Opiekun dziecka - przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic¹ albo opiekun²; rodzic zastępczy³; opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych)⁴.

---

¹ W rozumieniu art. 98 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

² W rozumieniu art. 155 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

³ W rozumieniu Art. 112¹ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

⁴ W rozumieniu art. 25 Ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa

Zgoda opiekuna: zgoda rodziców albo zgoda opiekuna, rodzica zastępczego lub opiekuna tymczasowego. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.

Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu - pracownik wyznaczony przez Kierownika odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu.

Zespół – pracownicy powoływani przez Kierownika Ośrodka w przypadku zidentyfikowania krzywdzenia dziecka; zespół odpowiedzialny jest za ocenę zgłoszenia, wybór odpowiedniej procedury reagowania oraz za opracowanie planu wsparcia dziecku i monitorowanie jego realizacji.

Dane osobowe dziecka - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, wizerunek.

2. Definicja i formy krzywdzenia dziecka

Krzywdzenie dziecka to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniechanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie, a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

- 1) **Przemoc fizyczna wobec dziecka.** Jest to działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa. O przemocy fizycznej mówimy zarówno w wymiarze jednorazowym, jak i powtarzającym się.
- 2) **Przemoc psychiczna wobec dziecka.** Jest to przewlekła, nie fizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:
  - niedostępność emocjonalną,
  - zaniedbywanie emocjonalne,

- relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu,
- nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem
- niedostrzeżenie lub nieuznanie indywidualności dziecka,
- niedostrzeżenie lub nieuznanie granic psychicznych między dzieckiem a dorosłym
- nieodpowiednią socjalizację, demoralizację,
- sytuacje, w których dziecko jest świadkiem przemocy.

3) **Przemoc seksualna wobec dziecka** (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka poprzez osobę dorosłą lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja siły, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym.

4) **Zaniedbywanie dziecka**. Jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

5) **Przemoc rówieśnicza** (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Obejmuje:

- przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie, zastraszanie),

- przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż),
  - przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie),
  - przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów),
  - cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpisy w serwisie społecznościowym, rozpowszechnianie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę za pośrednictwem Internetu bądź urządzeń telekomunikacyjnych),
  - wykorzystanie seksualne - dotykание intymnych części ciała lub nakłanianie / zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
  - przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).
- 6) **Cyberprzemoc** obejmuje niepożądane zjawiska, związane z dostępem dziecka do Internetu w tym:
- dostęp do treści niepokojących, pornograficznych lub zawierających treści przemocowe
  - nakłanianie dziecka do wystania zdjęć lub udostępniania informacji o sobie;
  - udostępnianie przez osoby trzecie wizerunku dziecka, mimo braku zgody rodziców lub wyraźnego sprzeciwu dziecka;
  - niebezpieczne kontakty w sieci lub\i propozycje spotkania, jakie otrzymuje od internetowych znajomych.
  - niestosowne lub niepokojące komentarze w sieciach społecznościowych mowa nienawiści, hejt
3. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
- 1) Istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwo na szkodę dziecka, np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem lub popełniono przestępstwo;
  - 2) Doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
  - 3) Doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

Rozdział II Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§2

Kompetencje i sposób postępowania personelu

1. Personel ośrodka posiada i stale pogłębia odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Personel ośrodka monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.
3. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka krzywdzenia dziecka personel ośrodka podejmuje działania profilaktyczne w zakresie swoich kompetencji i możliwości, np. podejmuje rozmowę z opiekunami, przekazuje informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywuje do szukania dla siebie pomocy. Podjęte kroki należy odnotować w dokumentacji dziecka.
4. W sytuacjach tego wymagających personel podmiotu omawia sytuację podejrzenia z Kierownikiem Ośrodka lub z Osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu.
5. W sytuacji potwierdzenia lub wysokiego prawdopodobieństwa wystąpienia stanu krzywdzenia dziecka wdraża się procedury omówione w rozdziale IV.

§ 3

Zasady rekrutacji personelu

1. Przed zatrudnieniem danej osoby w ośrodku lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem jej obowiązków polegających na pracy z dzieckiem należy wykluczyć ryzyko wystąpienia z jej strony zagrożenia dla dobra dziecka i zagrożenia jego bezpieczeństwa. Kierownik Ośrodka każdorazowo analizuje CV kandydata oraz wnioski z rozmowy kwalifikacyjnej biorąc pod uwagę czynniki osobowe pod tym względem.
2. Przed zatrudnieniem nowej osoby Kierownik Ośrodka realizuje obowiązki dotyczące sprawdzenia informacji o karalności danej osoby, wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
3. Ponadto osoba przyjęta do pracy w Ośrodku musi bezwzględnie podpisać oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami ochrony dzieci, w tym z zasadami bezpiecznych relacji z dzieckiem i zobowiązaniu do ich przestrzegania – Załącznik 1.

4. Oświadczenie zostaje włączone do akt osobowych pracownika
5. Brak zgody na podpisanie oświadczenia uniemożliwia nawiązanie z tą osobą jakiegokolwiek stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę/współpracy).

§ 4

Szkolenia i inne działania edukacyjne

1. Osoby pracujące z dziećmi aktualizują wiedzę i doskonalą kompetencje poprzez cykliczne szkolenia. Zakres szkoleń obejmuje m.in.:
  - 1) uregulowania w standardach ochrony dzieci;
  - 2) podejmowanie interwencji zgodnie z procedurami
  - 3) poszerzanie umiejętności w zakresie rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci;
2. Ośrodek w miarę możliwości prowadzi działania edukacyjne/informacyjne z obszaru ochrony dzieci przed krzywdzeniem (np. w formie ulotek informacyjnych, plakatów) skierowane do dzieci oraz ich opiekunów
3. Opracowanie harmonogramu szkoleń i działań edukacyjnych oraz organizację szkoleń koordynuje Kierownik Ośrodka
4. Szkolenie w zakresie standardów przeprowadza się co 2 lata dla całego personelu podmiotu.

§ 5

Realizacja standardów:

1. Za wdrożenie, nadzorowanie, delegowanie zadań związanych z realizacją standardów ochrony dzieci w ośrodkach odpowiada Kierownik Ośrodka
2. W Ośrodku prowadzony jest Rejestr ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.
3. Rejestr prowadzi Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu lub\i Kierownik Ośrodka.
4. Rejestr zawiera informacje o zgłoszeniu: ze wskazaniem:
  - osoby zgłaszającej,
  - osoby podejrzewanej o krzywdzenie (opiekun, członek personelu, inne dziecko, inna osoba),

- rodzaju podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, wnioski o wgląd w sytuację rodziny, wszczęcie procedury Niebieskiej Karty, działania o charakterze prewencyjnym)

- daty interwencji

5. Rejestr jest przechowywany w odpowiednio zabezpieczonej szafie w gabinecie Kierownika przez 10 lat
6. Wykaz osób i kompetencji wyznaczonych do realizacji standardów zawiera załącznik nr 3. Załącznik jest aktualizowany na bieżąco.
7. Podmioty współpracujące, w przypadku gdy ich działalność obejmuje kontakt z dziećmi, są zobowiązane do przestrzegania standardów ochrony dzieci.

Rozdział III. Zasady bezpiecznych relacji z dzieckiem

§. 6

Zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko

Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.

Realizując poniżej wymienione zasady personel działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych podmiotu oraz swoich kompetencji.

1. Personel traktuje dziecko z szacunkiem i podmiotowo. Podmiotowy stosunek do dziecka oznacza, że podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym, wysłuchać jego opinii oraz o ile to możliwe i bezpieczne, uwzględnić jego potrzeby.
2. W sposób szczególny uwzględnia się sytuację dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym w szczególności dzieci z wadą słuchu lub\i z innymi niepełnosprawnościami. Zwraca się uwagę na dostosowanie formy kontaktu do możliwości, potrzeb i stopnia rozwoju dziecka.
3. Każdy członek personelu w kontakcie z dzieckiem:
  - a) komunikuje się z dziećmi w sposób życzliwy i cierpliwy, okazuje empatię i dobrą wolę w rozmowie;
  - b) zachowuje uczciwość i dobre intencje;

- c) przekazuje dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka lub\i języka migowego lub\i alternatywnych systemów komunikowania się
- d) zwraca się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko, respektuje jego tożsamość i ekspresję.
- e) zachowuje wrażliwość kulturową, szanuje i równo traktuje każde dziecko bez względu ze względu na jakiegokolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby, niepełnosprawność, rasę, płeć, religię, kolor skóry, pochodzenie narodowe lub etniczne, język, stan cywilny, orientację seksualną, stan zdrowia, wiek, zdolności, przekonania polityczne lub status społeczny.

§ 7

Prawo do prywatności w zakresie leczenia i rehabilitacji słuchu i mowy

1. Każdy członek personelu ma obowiązek szanować prawo dziecka do prywatności. Należy w miarę możliwości poinformować dziecko o tym, że ma prawo do poufności ze strony personelu medycznego, jeśli dana informacja nie zagraża życiu lub zdrowiu dziecka i dotrzymanie poufności nie wiąże się ze złamaniem prawa.
2. Świadczenia medyczne udzielane są w obecności opiekuna dziecka lub innej osoby bliskiej, chyba że dziecko wyraźnie sobie tego nie życzy lub jeśli istnieją wskazania terapeutyczne np. w zakresie treningu umiejętności społecznych.
3. Należy zadbać o to, aby opiekun był informowany o bieżącej sytuacji medycznej dziecka, a także uwzględniać rolę opiekuna w opiece nad dzieckiem.
4. Omawiając sytuację zdrowotną dziecka i podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy traktować je podmiotowo z uwzględnieniem dostosowania się do wieku dziecka, etapu rozwoju, możliwości poznawczych.
5. Należy respektować prawo pacjentów, którzy ukończyli 16 lat, do współdecydowania o własnym zdrowiu oraz metodach leczenia i otrzymywania pełnych informacji w tym zakresie.
6. Kontakt fizyczny z dzieckiem wynikający z potrzeb leczniczych lub\i terapeutycznych odbywa się zgodnie z potrzebami dziecka w sytuacjach koniecznych. Terapeuci posiadają wiedzę i kompetencje dotyczącą w szczególności dzieci z zaburzeniami zachowania, które wymagają stosowania kontaktu fizycznego np. przytrzymania celem koncentracji uwagi.

7. Kontakt fizyczny z dzieckiem niezwiązany z udzielaniem świadczenia medycznego może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Przed przytuleniem, pogłaskaniem czy wzięciem dziecko na kolana, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, należy upewnić się lub\i zapytać je, czy tego potrzebuje.
8. Należy uszanować trudne emocje dziecka i jego prawo do zmiany nastroju, zmiany zdania oraz potrzebę oswojenia się z daną sytuacją i miejscem.

§ 8

Zasady kontaktów z dzieckiem

1. Personel Ośrodków powinien kontaktować się z dzieckiem:
  - a) w celach związanych z udzielaniem świadczeń medycznych,
  - b) w godzinach pracy,
  - c) na terenie podmiotu lub sporadycznie w miejscu realizacji terapii poza ośrodkiem i za pomocą służbowych kanałów komunikacji
2. W sytuacji gdy dziecko nawiąże kontakt z członkiem personelu poza godzinami jego pracy i poza służbowymi kanałami komunikacji każdorazowo osoba ta ma obowiązek odnotować to w formie notatki służbowej i poinformować przełożonego lub\i osobę odpowiedzialną za ochronę dziecka.

§ 9

Zachowania niedopuszczalne

W Ośrodku obowiązuje bezwzględny zakaz stosowania jakichkolwiek form przemocy wobec dzieci, zachowań uwłaczających godności dziecka lub zagrażającym bezpieczeństwu dziecka w tym w szczególności:

- 1) utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dozwolone jest rejestrowanie wizerunku dla celów dokumentacji medycznej, naukowych lub dydaktycznych, po uzyskaniu zgody rodzica lub opiekuna i dziecka. Rekomendowane jest, aby do celów rejestracji wizerunku dziecka używać przeznaczonych w tym celu urządzeń służbowych;
- 2) składać dziecku propozycji, czynić komentarzy niewłaściwych dla relacji pracownik – dziecko, dotykać dziecka w sposób, który może być uznany lub jest nieprzyzwoity albo niestosowny;

- 3) czynić obraźliwych uwag, nawiązywać w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej, wykorzystywać wobec dziecka przewagę fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby), stosunku władzy bądź zależności dziecka;
- 4) celowo prowokować u dziecka wystąpienia lub eskalacji zachowań trudnych, niepożądanych;
- 5) wyręczać lub nadzorować bezpośrednio dziecko m.in. podczas realizacji czynności samoobsługowych i higienicznych, ponad niezbędny poziom wynikający z potrzeb dziecka lub dbałości o jego bezpieczeństwo;
- 6) zawstyżać, upokarzać, lekceważyć, obrażać dziecka, krzyczyć na dziecko;
- 7) ujawniać osobom nieuprawnionym, w tym innym dzieciom, informacji dotyczących dziecka, takich jak wizerunek dziecka, informacje o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej dziecka;
- 8) lekceważyć lub powierzchownie, nieuważnie traktować zgłaszanej przez dziecko potrzeby wsparcia i pomocy;

§ 10

Zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko

1. W ośrodku obowiązują zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko. Dotyczą zajęć grupowych i są przekazywane lub\i ustalane z dziećmi (uczestnikami grup) na pierwszych zajęciach w danym roku terapeutycznym.
2. Poniższe zasady ustalane są z uwzględnieniem norm, według których funkcjonuje przestrzeń wolna od przemocy i obejmują:
  - 1) zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie, w tym z wykorzystaniem technologii informacyjnych i komunikacyjnych (np. Internet, telefon komórkowy);
  - 2) sposoby rozwiązywania konfliktów na drodze rozmowy i wzajemnego poszanowania;
  - 3) szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni;
  - 4) równe traktowanie, szacunek dla różnorodności, indywidualnej tożsamości i ekspresji.
3. W kontaktach pomiędzy dziećmi na zajęciach grupowych niedopuszczalne jest:
  - 1) nieżyczliwe zachowanie,
  - 2) obrażanie innych, hejt, mowa nienawiści
  - 3) wykluczanie rówieśników
  - 4) rozwiązywanie konfliktów drogą siłową,
  - 5) posługiwanie się przemocą w formie fizycznej lub\i słownej,

6) prowokowanie konfliktów poprzez celowe działania np. obmawianie, wytykanie, podsycanie złości, wyśmiewanie

7) eskalowanie sytuacji konfliktowych i przenoszenie ich poza Ośrodek np. do przestrzeni internetowej.

§ 11

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci internetowej

1. W Ośrodku nie zapewnia się pacjentom dostępu do sieci internetowej wi-fi. Sieć jest zabezpieczona hasłem, którego w żadnych sytuacjach nie udostępnia się pacjentom.
2. Za bezpieczeństwo sieci w Ośrodku i jej monitoring odpowiada zatrudniony informatyk-administrator (patrz załącznik nr 3)
3. Podczas zajęć personel jest zobowiązany do zabezpieczenia dostępu dziecka do komputerów znajdujących się w gabinetach poprzez bezpośredni nadzór. Dziecko ma dostęp do ekranu wyłącznie w obecności personelu, podczas ćwiczeń dydaktycznych z użyciem komputera w ramach zajęć terapeutycznych.
4. W ramach działań prewencyjnych w miarę potrzeb zapewnia się opiekunom i dzieciom dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu (ulotki, plakaty, adresy organizacji pomocowych).
5. W przypadku ujawnienia przez dziecko, opiekuna lub inną osobę wystąpienia przypadku cyberprzemocy dotyczącej dziecka lub ryzyka jej wystąpienia wdraża się procedury interwencji opisane w rozdziale IV.
6. Dzieci są uczulane, aby poinformować rodziców lub\i personel ośrodka o każdym przypadku, gdy napotkają w sieci na treści, które wydają się nielegalne, czy w jakikolwiek sposób wywołują niepokój oraz innych niepokojących sytuacjach np. propozycjach spotkań od osób poznanych w sieci.

§ 12

Bezpośrednie ujawnienie krzywdzenia przez dziecko - zasady postępowania

1. W sytuacji bezpośredniego ujawnienia krzywdzenia przez dziecko należy stworzyć mu możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii, pamiętając, że

może to być dla dziecka pierwsza i jedyna rozmowa (dziecko może już nie podjąć więcej prób poszukiwania wsparcia).

2. W sytuacji rozmowy z dzieckiem szczególnie ważne jest, by:
  - 1) wyrazić swoją troskę poprzez deklarację, że się dziecku wierzy;
  - 2) zapewnić dziecku, że dobrze uczyniło podejmując rozmowę o doznanej krzywdzie;
  - 3) wyjaśniać dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji;
  - 4) jednoznacznie negatywnie ocenić każdą formę przemocy, dając wyraźny sygnał, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać/powstrzymać;
  - 5) należy odpowiednio do wieku i możliwości poznawczych dziecka poinformować dziecko, kto i jak zajmie się sprawą, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo
  - 6) każdorazowo zapisuje się w dokumentacji dziecka dosłowną wypowiedź dziecka
  - 7) po ujawnieniu krzywdzenia przez dziecko wdraża się procedury opisane w rozdziale IV.

Rozdział IV. Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§13

Zasady ogólne

1. Procedury interwencji mają za cel wspierać członków personelu w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.
2. Celem i intencją każdej interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa.
3. Fakt zidentyfikowania objawów mogących świadczyć o krzywdzeniu dziecka - pacjenta podlega obowiązkowemu odnotowaniu w dokumentacji medycznej.
4. Naruszenie obowiązku reagowania w sytuacjach podejrzenia krzywdzenia dziecka może zostać uznane za ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych lub kontraktowych i jako takie prowadzić do rozwiązania umowy z osobą dopuszczającą się tego naruszenia.

§14

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

1. W przypadku stwierdzenia podejrzenia krzywdzenia dziecka każdorazowo fakt ten zostaje zgłoszony do Kierownika Ośrodka lub/i do Osoby wyznaczonej do przyjmowania zgłoszeń.
2. Zgłoszenia dokonuje Personel, który zauważa niepokojące symptomy, sytuacje lub odbiera bezpośrednie sygnały od pokrzywdzonego dziecka lub jego opiekuna.
3. W zależności od okoliczności wdraża się jedną z poniższych procedur.

Procedura 1.

W przypadku podejrzenia, że popełniono przestępstwo na szkodę dziecka, dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy należy:

1. Niezwłocznie poinformować Policję i Pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje Kierownik Placówki lub Osoba wyznaczona do przyjmowania zgłoszeń lub pod ich nieobecność członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
2. Do czasu przyjazdu służb należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je od osoby podejrzanego o krzywdzenie.
3. Po przyjeździe służb należy zastosować się do ich zaleceń.
4. Po zdarzeniu Kierownik powołuje Zespół. Zdarzenie zostaje opisane w rejestrze. Zespół podejmuje decyzje, co do dalszego postępowania z uwzględnieniem ustaleń służb interwencyjnych.
5. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka należy sporządzić pisemne zawiadomienia, opisujące najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy lub nauki) i przesać je do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

Procedura 2.

W przypadku, gdy zachodzi podejrzenie, że dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony rodziców, opiekunów prawnych, innych domowników lub innych osób dorosłych lub innych dzieci:

1. Kierownik Ośrodka bezzwłocznie po zgłoszeniu sytuacji przez personel powołuje Zespół. Zgłoszenie jest wspólnie omawiane. Decyzją Zespołu dokonuje się wyboru kolejnego kroku:
  - 1) gdy zachowanie wobec dziecka może stanowić lub stanowi przemoc domową⁵ należy wsząć procedurę Niebieskiej Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkanie osoby doznającej przemocy domowej w terminie 5 dni,
Za zgłoszenie procedury Niebieskiej Karty odpowiada Kierownik lub\i Osoba wyznaczona do przyjmowania zgłoszeń lub\i wyznaczony przez Kierownika Pracownik (najlepiej znający sytuację danego dziecka).
  - 2) gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, ale dziecko doświadcza np. poważnego zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób głęboko zaburzone (np. rodzice są całkowicie niewydolni wychowawczo) – należy wystąpić do właściwej dla miejsca zamieszkania dziecka placówki MOPR lub sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny. Za tę czynność odpowiada Kierownik lub\i Osoba wyznaczona do przyjmowania zgłoszeń lub\i wyznaczony przez Kierownika Pracownik (najlepiej znający sytuację danego dziecka).
  - 3) gdy występują czynniki ryzyka krzywdzenia, ale nie stwierdza się poważnych zaniedbań lub działań skierowanych przeciwko dziecku podejmuje się działania prewencyjne np. rozmowę interwencyjną z opiekunami, przekazuje informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywuje do szukania dla siebie pomocy.

---

⁵ Przemoc domowa to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę. Do wszczęcia procedury nie jest wymagana zgoda osoby doznającej przemocy ani osoby stosującej przemoc (Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 424 z późn. zm.).

2. Podjęte kroki należy odnotować w dokumentacji dziecka oraz monitorować sprawę do czasu ustania sytuacji zagrożenia lub\ i zabezpieczenia dobra dziecka. Za wykonanie tych czynności odpowiada Zespół.

Procedura 3.

W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu należy:

1. Niezwłocznie odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy.
2. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi personelu w związku z popełnieniem przestępstwa przeciwko dziecku należy bezwzględnie i natychmiastowo odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.
3. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przestaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury. Za tę czynność odpowiada Kierownik.
4. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony członka personelu podejmuje się interwencję w zależności od okoliczności :
  - 1) W sytuacji, gdy zachowanie było jednorazowe i o niewielkiej intensywności wkroczenia w dobra dziecka kierownik przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu,
  - 2) W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, rekomenduje się rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia.

Procedura 4.

W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w podmiocie (np. w poczekalni lub na zajęciach grupowych), w miarę możliwości należy:

1. przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu.
2. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na notatce służbowej. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne notatki.
3. W przypadkach szczególnych powołuje się Zespół i stosuje procedurę nr 2.

§ 15

Plan wsparcia dziecka

Po ujawnieniu przez dziecko krzywdzenia lub w sytuacji podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, Zespół opracowuje plan wsparcia stosownie do możliwości i kompetencji Personelu Ośrodka.

1. Plan wsparcia uwzględnia indywidualną sytuację dziecka i zawiera wskazania dotyczące podjęcia przez podmiot działań, których celem jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa i poprawa jego dobrostanu, a w szczególności:
  - analiza czynników ryzyka krzywdzenia,
  - podjęcie działań profilaktycznych;
  - skierowanie dziecka i/lub jego opiekunów do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba. Listę miejsc, gdzie skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka stanowi Załącznik 3.
2. Plan wsparcia powinien być opracowany w porozumieniu z opiekunami dziecka. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym lub inną osobą bliską wskazaną przez dziecko.
3. Plan wsparcia monitorowany jest w Ośrodku przez Zespół jako część planowej terapii słuchu i mowy w ramach dostępnych możliwości.

Rozdział VI. Przepisy końcowe

§ 16

1. Realizacja standardów ochrony dzieci w podmiocie jest regularnie monitorowana przez Kierownika, omawiana na bieżąco z Personelem również w ramach przeprowadzanych corocznie ewaluacji terapii (konsyliów).
2. Pracownicy są zobowiązani do zgłaszania uwag dotyczących ewentualnych modyfikacji standardów uwzględniając doświadczenie i pojawiające się nowe sytuacje.
3. W przypadku stwierdzenia istotnej konieczności standardy mogą być zmodyfikowane w trybie bieżącej zmiany i podane do wiadomości członkom Personelu oraz opiekunom.
4. Na bieżąco aktualizuje się załączniki zawierające wykaz osób odpowiedzialnych za realizację i monitorowanie standardów oraz listę instytucji udzielających wsparcia.
5. Obowiązkowy całościowy przegląd standardów realizowany jest co 2 lata. Uwzględnia wszystkie uwagi i postulaty Pracowników składane przez ten okres do Kierownika lub\i Osoby odpowiedzialnej z przyjmowanie zgłoszeń
6. Kierownik wprowadza do standardów niezbędne zmiany i ogłasza nowe brzmienie standardów.

§ 17

1. Standardy wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Udostępnienie standardów w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla dzieci następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią przez personel podmiotu, dzieci i ich opiekunów poprzez:
  - 1) wywieszenie informacji o Standardach w siedzibie Specjalistycznego Ośrodka Diagnostyki i Rehabilitacji Dzieci i Młodzieży z Wadą Słuchu PZG w Gdańsku ul. Głogowska 11
  - 2) udostępnienie pełnej wersji Standardów w rejestracji
  - 3) zamieszczenie pełnej wersji Standardów na stronie internetowej www.osrodekpzg
  - 4) przekazanie służbowymi drogami komunikacyjnymi wszystkim członkom personelu i podmiotom współpracującym.

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr.1. Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania standardów ochrony dzieci

Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania standardów ochrony dzieci oraz stosowania zasad bezpiecznych relacji

.....

miejsce i data

Ja, ...

oświadczam, że zapoznałam/-em się ze standardami ochrony dzieci oraz zasadami bezpiecznych relacji obowiązującymi w Specjalistycznym Ośrodku Diagnostyki i Rehabilitacji Dzieci i Młodzieży z Wadą Słuchu PZG i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

podpis

Załącznik nr 2 Lista instytucji, do których można skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka

Lokalne ośrodki pomocy społecznej – oprócz wsparcia ekonomicznego, prawnego, mieszkaniowego, rzeczowego itd. wiele ośrodków oferuje również warsztaty podnoszenia umiejętności wychowawczych, kursy kompetencji rodzicielskich czy zajęcia w ramach „Akademii rodziców”. W OPS-ie istnieje ponadto możliwość uzyskania pomocy asystenta rodziny (na wniosek rodziców), a także zawnioskowania o asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością, jeśli rodzina posiada pod opieką dziecko z orzeczeniem o niepełnosprawności. Dla wielu rodzin możliwość uzyskania wsparcia asystenckiego jest tym, co ratuje dziecko i rodzinę przed trwałym kryzysem! Pomoc OPS-u jest nieodpłatna.

Ośrodki interwencji kryzysowej – placówki prowadzone przez powiaty. Oferują pomoc osobom, które doświadczają trudnej sytuacji życiowej i braku równowagi psychicznej na skutek m.in.: śmierci bliskiej osoby, choroby własnej, dziecka czy innej bliskiej osoby, rozvodu/rozstania, konfliktów w rodzinie, zagrożenia przemocą. W ośrodku prowadzone jest poradnictwo psychologiczne, interwencja kryzysowa, krótkoterminowa psychoterapia, organizowane są warsztaty i grupy wsparcia. Pomoc OIK-u jest nieodpłatna.

Poradnie psychologiczno-pedagogiczne – świadczą pomoc diagnostyczną i konsultacyjną, organizują kursy psychoedukacyjne i podnoszące kompetencje rodzicielskie (np. szkoła dla rodziców, warsztaty pozytywnej dyscypliny, warsztaty dla rodziców dzieci z ADHD). Pracują w nich zespoły orzecznicze, umożliwiające uzyskanie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, wczesnego wspomaganie rozwoju, indywidualnego toku nauczania itd. Pomoc PPP jest bezpłatna.

Ośrodki wsparcia dziennego (dawniej „światlice środowiskowe”) – pobyt dziecka w takim ośrodku trwa kilka godzin (głównie po lekcjach), jest bezpłatny i dobrowolny, a oferta kierowana jest przede wszystkim do rodzin borykających się z trudnościami wychowawczo-opiekuńczymi, które wychowują dzieci w wieku szkolnym. W ośrodkach wsparcia dziennego dzieci mogą otrzymać posiłek, pomoc w odrabianiu lekcji, uczestniczyć w zajęciach socjoterapeutycznych, kompensacyjnych i innych.

Środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży – oferują wsparcie dla dzieci oraz rodziców doświadczających kryzysu psychicznego i trudności rodzicielskich w formie indywidualnej, grup terapeutycznych i warsztatów. Centra działają w ramach NFZ.

Centra pomocy dzieciom – są to miejsca, w których dzieci pokrzywdzone przestępstwem oraz ich opiekunowie otrzymują pod jednym dachem kompleksową i interdyscyplinarną pomoc. Oznacza to, że sprawę dziecka, które trafi pod opiekę centrum, prowadzi od początku do końca grupa tych samych profesjonalistów. Na spotkaniach zespołu interdyscyplinarnego wspólnie podejmują decyzję, jakiego rodzaju wsparcia potrzebuje dziecko i jego opiekunowie. Strategię pomocy realizują – na ile jest to możliwe – pracownicy placówki: psychologzy, lekarze, pracownik socjalny. Odbywa się tu również przesłuchanie sądowe dziecka, jeśli jest to potrzebne. Mapę tych miejsc znajdziesz na stronie: <https://centrapomocydzieciom.fdds.pl/>.

Ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci. Warto zachęcić rodziców, aby sprawdzili i poszukali oferty dla siebie. Wśród dostępnych możliwości są między innymi: grupy wsparcia (dla rodziców małych dzieci, dla rodziców w żałobie, dla rodziców dzieci z niepełnosprawnością itd.), konsultacje i terapie psychologiczne, warsztaty i zajęcia psychoedukacyjne dla rodziców, warsztaty dla dzieci, punkty przedszkolne i wiele innych. Szereg organizacji oferuje wsparcie bezpłatnie.

Lista kontaktów do instytucji i organizacji pomocowych działających w otoczeniu Ośrodka

Nazwa instytucji/organizacji	Dane kontaktowe
Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie	Gdańsk ul. Leczkowa 1A Tel. 58 342 31 50 e-mail: mopr@gdansk.gda.pl
Ośrodek interwencji kryzysowej MOPR	Gdańsk pl. Ks. Prałata Jana Gustkowicza 13 Tel. 58 511 01 21 (czynny całą dobę) Tel. 797 909 112 (czynny całą dobę)
Ośrodek wsparcia dziennego Aktualny wykaz placówek– link	Aktualny wykaz placówek– link https://mopr.gda.pl/wsparcie-dla/dzieci-i-rodzina/placowki-wsparcia-dziennego/

Środowiskowe centrum zdrowia psychicznego	Gdańsk ul. Oliwska 62 Tel. 58 880 80 08
Środowiskowe centrum zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży I stopnia referencyjności	aktualny spis placówek pod linkiem https://www.nfz.gov.pl/dla-pacjenta/informacje-o-swadczeniach/ochrony-zdrowia-psychicznego-dzieci-i-mlodziezy/
Fundacja „Dajemy Dzieciom Siłę” Centrum Pomocy Dzieciom	Gdańsk ul. Jana Uphagena 18 tel.: 515 235 714 e mail: cpdgdansk@fdds.pl
Fundacja „Dajemy Dzieciom Siłę” Całodobowy telefon zaufania dla Dzieci i Młodzieży	Całodobowy telefon zaufania dla Dzieci i Młodzieży 116 111
Fundacja „Dajemy Dzieciom Siłę” Telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci	Telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci 800 100 100
Poradnia Psychologiczno- Pedagogiczna nr 7	Gdańsk ul. Biała 1B 58 341 39 50
Rzecznik Praw Dziecka	Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka 800 12 12 12

Załącznik nr 3. Wykaz obszarów i osób odpowiedzialnych za stosowanie standardów

Specjalistyczny Ośrodek Diagnostyki i Rehabilitacji PZG Gdańsk ul. Głogowska 11			
I.p.	Obszar odpowiedzialności	Imię i nazwisko/Funkcja	Dane kontaktowe
1.	Przygotowanie, monitorowanie standardów ochrony dzieci	Dorota Szubstarska – Kierownik	501-920-154
2.	Przyjmowanie zgłoszeń	Dagmara Klinkosz – Pedagog Urszula Miłejszo -Psycholog	661-500-455 509-687-243
3.	Uruchamianie interwencji	Dorota Szubstarska – Kierownik Dagmara Klinkosz – Pedagog lub inny Pracownik (zgodnie z procedurami)	501-920-154 661-500-455
4.	Koordinacja wsparcia udzielanego dziecku	Zespół powołany dla danego dziecka pod kierownictwem Kierownika	501-920-154
6.	Bezpieczeństwo sieci internetowej i jej monitoring	Michał Łukowicz – informatyk	514-868-830

Zał. nr 4 Wykaz obowiązujących aktów prawnych

Standardy Ochrony Małoletnich zostały opracowane na podstawie przepisów prawa:

- 1) Konwencja o Prawach Dziecka, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. 1991 Nr 120 poz. 526 z późn. zm.);
- 2) ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1304, 1606);
- 3) ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. 2021 poz. 1249 z późn. zm.);
- 4) ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (t.j. Dz. U. 2022 poz. 1138 z późn. zm.);
- 5) ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. 2022 poz. 1375 z późn. zm.);
- 6) ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. 2020 poz. 1359 z późn. zm.);
- 7) ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1606);
- 8) ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 535);
- 9) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury "Niebieskie Karty" oraz wzorów formularzy "Niebieska Karta" (Dz. U. 2023 poz. 1870);
- 10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO).